

Byabladet

Nr 3

LERBERGETS BYFÖRENINGIS MEDLEMSTIDNING

1999

Hamnen i centrum

Över 2000 besökare hittade vägen till byns lilla galleri Hoddan i sommar! Midsommarafton var hamnplanen full av dansanta barn med föräldrar. Sillgrillning pågick varje fredagkväll hela juli månad. Under enkla former serverades nära 1000 portioner sill! När sillen tog slut dukades picknickkorgen fram och många dröjde kvar ytterligare några timmar.

Museet hölls öppet med hjälp av ungdomar tre eftermiddagar i veckan, hela sommaren! En ny liten jollebrygga snickrades till en kväll och badflotten var "fullbokad" hela sommaren liksom stenarna vid badbryggan.

Solnedgångarna var ovanligt vackra denna sommar. Många magiska kvällar samlades lerbergsbor och campare vid badbryggan för att njuta av ett spegelblankt sund som dessutom doftade – hav.

Om det var vädret som fick livet på hamnen att blomma upp eller om det var aktiviteterna, kan man ju diskutera men byamännens styrelse och kommittéer ska ha stort tack för sitt engagemang. Förmodligen var det just den lyckosamma kombinationen som gav oss en sommar att minnas länge. Vi ser fram emot nästa och lovar att bidra med det vi kan!

Adoptera ny brygga

Nu kommer en uppmaning och vädjan från byaföreningen:

Du kan bidra med en "bräda" till en ny badbrygga! I Viken lyckades byaföreningen få in 50.000 kr genom sponsring och insamlingar hos bybor. Vi kan lika bra i Lerberget! Lämna förslag på aktiviteter för att finansiera en ny badbrygga – eller/och anmäl dig såsom finansiär av några brädor (eller vilket material det nu blir..)! Du får naturligtvis gärna hjälpa till att bygga. Kontakta Susanne Nauckhoff, Margaretha Linell eller Barbro Bergman.

Dags att införa nyårstraditioner?

Nu i millenniumtider kanske det kan vara dags att införa även en nyårstradition. Byabladet har hört rykten om både dans och raketer denna sista kväll på 1900-talet. I nästa nummer hoppas vi kunna berätta mer. Lerberget har stolta traditioner att se tillbaka på när det gäller arrangemang kring högtider och helgdagar. Läs bara om vad Valborg bjudit på de senaste 30 åren.

Sid. 6

Sillen går till

Mats Hallberg, en av sommarens sillgrillare är djupt koncentrerad på uppgiften att låta sillen bli sådär lagom stekt. Den gamla grillen är kanske ingen skönhet men gott blev det i alla fall.

På temat framåtblickar känns det bra att få börja med dansken Piet Heins trösterika honnörsord: Ting tar tid! För när vi nu ser framåt efter en riktig sommar med mycket bad kan vi i vissa stycken konstatera att en del av föreningens idéer de senaste åren i alla fall börjar sätta sig. I den enkät som genomfördes för några år sedan bidrog alla med att föra fram och prioritera aktiviteter för framtiden. Hamnen som placerades i topp, har fått sig en ordentlig omgång. Det var länge sedan vi hade en sådan vattenkvalité i hamnen och det skall vi fortsätta att ha. Därför fortsätter nu fullskaleförsöket

med förlängningen av södra piren. Dessutom görs kompletterande arbeten i bassängen. Badplatsen på piren behöver en upprustning och nu finns det några som erbjudit sig att ta fram förslag på en brygga som bättre står emot vädrets makter. Servering i hamnen var en annan angelägen önskan från byborna, nr 3 på tio i topp listan. I sommar gjordes så ett test. Skulle det finnas något intresse för matservering? Vi tolkar den makalösa uppslutningen kring sillkvällarna som ett rungande ja! Och de idéer om utveckling som erbjudits oss över stekbordet i sommar har varit många. Tack alla ni som hjälpte till! Nu går styrelsen vidare och har gett sig in i utmaningen att ta fram serveringsförslag av mer permanent karaktär till nästa år. Så målet att göra hamnen till samlingspunkten i byn, måste sägas vara något vi alla tillsammans är på god väg att nå. Seniorboendet i byn, är en annan angelägen fråga som rullar på. Processen är igång för att få vår kommun på samma spår.

Finns det då inga mörka moln på byahimmeln? Jo, just nu är det detaljplanarbetet runt vår camping som är det riktigt stora molnet. Det förslag som sannolikt presenteras för politikererna i kommunen nu under hösten,

hotar allvarligt vår camping (ingen camping väster om Lerbergsvägen) och därmed föreningens ekonomi. Ett annat moln är vägverkets planer på omläggningen av väg 111. Vi har anledning att återkomma till båda dessa moln. Men skam den som ger sig och som sagt: Ting tar tid... och den sista sillen lär ännu inte ha stekts i Lerbergets hamn.

Mats Hallberg, v.ordf

Skogsbrynet – en ”Socknaskam”

Många, både Lerbergare och andra, förfasar sig över Restaurang Skogsbrynet i dess nuvarande form. Ingen ägare tycks bekymra sig om restaurangens snabba förfall.

Saken är den att Skogsbrynet idag ingår i ett konkursbo, uppenbarligen av det besvärligare slaget.

Restaurangens fortsatta öde är i skrivande stund högst oklar. Byabladet kan bara hoppas att ärendet får en snabb lösning så att fastigheten kan snyggas upp eller rivas. Så här får det inte se ut länge till.

Museet söker bilder

John Nilsson, Marcus Jönsson, Sara och Adam Torsholm samt Sara Andersson är namnen på de ungdomar som i sommar hjälpte till att hålla museet öppet.

Många besökare imponeras av det lilla välskötta och välfyllda museet som så detaljrikt kan berätta om livet från förr. Från museikommittén efterlyses bilder med motiv från livet på gårdarna i byn!

Det händer i byn

Containrar sätts ut: 991022 och 991029.
Trivselskväll den 22/10: Inga Lisa Olsson
kåserar om Folke Jönssons Lanthandel i Väsby.

Nästa styrelsemöte: 11 november.

Byabladet

Medlemsblad för Lerbergets Byamän ek. för.
Nr 3 1999 · Årgång 13
Ansvarig utgivare: Pål Lindström
Sättning: Gyllene Snittet
Tryck: Tryckeri AB Höganäs

Redaktionens adress:
Byabladet c/o Britt-Marie Andrén
Lerbergets Byaväg 59, 263 52 Höganäs
Tel. 042-34 35 60 • Fax 042-16 83 23
Email: byabladet@lerberget.se

Redaktionskommitté:

Björn Elmlund	042-34 33 88
Carl-Johan Ståhl	042-34 35 75
Lennart Ohlsson	042-34 16 70
Pauli Ohlsson	042-34 11 72

Skriv, ring, faxa gärna och tipsa om vad du tycker tidningen ska ta upp! Önskas bilder etc i retur, kom ihåg att bifoga kuvert med adress och frimärken!

Aktiv kulturkommitté

En aktiv kulturkommitté med förstärkning samlades inför höststarten för att göra avstämning och avstamp inför hösten och nästa år. Klart är att alla känner sig sporrade att gå vidare för att ytterligare utveckla hamnens centrala roll i byn. Men det finns också andra frågor som är viktiga att arbeta vidare med.

Peter Wittander (engagerad sillgrillare i förgrunden) kommer att tillsammans med Anders Nilsson (t v) arbeta vidare med tanken på en mer permanent lösning av utbespisning i hamnen. Joakim Svinhuvud (t h) deltar gärna både med ord och handling för att öka trivselen i byn. I mitten skymtar vi Anna Jeppsson, som i höst kommer att dra frågan om äldreboende i de kommunala instanserna.

Susanne Nauckhoff och Lars Ohlsson har säkert en del att tala om vad gäller t ex badbryggor, något som ligger högt på önskelistan.

Hamnen från förr

Det finns många fina bilder av hur hamnen tog sig ut i början av seklet. Genom bilderna kan vi också följa arbetet med att bygga om och bygga till piren.

Pauli Ohlsson har varit och letat i gamla arkiv och berättar om bilder från hamnen i kommande nummer av Byabladet.

*Hamnpir
1938.*

Träplank i hamnen – för brädseglare?

I Byabladet nr 3, 1998, berättade jag om vad som var på gång i hamnen, och även vad som var planerat för framtiden. Det är inte alltid det blir som man planerat...

Muddringen var planerad, och den klarade vi av genom ett väl organiserat muddringsarbete där flera av hamnkommitténs och styrelsens medlemmar gjorde ett mycket bra arbete för att få det så ekonomiskt och miljövänligt som möjligt.

Vad som också var planerat var att söka vattendom och en permanent förlängning av pirarmen. Här ändrade vi dock våra planer. För att inte i onödan "kasta pengar i sjön" – för det är bokstavligen vad det handlar om! – så beslutade vi oss för att först bygga ett provisorium för att se om våra teorier om pirarmens funktion skulle kunna bekräftas.

Det är det provisoriet, ett stort plank mitt i sjön, man nu kan "njuta av" i hamnen.

En kort tid har förflutit, men det förefaller som om pirarmen bromsar upp inflödet av tång och sand. Vi vill dock avvakta till våren innan nästa beslut tas, men fungerar den så motfyller vi med sten, för att få en permanent och estetisk pirarm. Fungerar den inte river vi planket.

Då står vi på ruta 1 igen – men med pengar sparade till förmån för andra åtgärder.

*Lennart Torsholm,
Hamnkommittén*

Där nässlorna blommar

Landgången är utlagd för förväntansfulla passagerare.

Försommaren hade just blivit sommar. Maskrosorna höll på att gå i frö. Rapsen blommade som bäst, alla EU-bestämmelser till trots. Då var det dags för oss äldre att åka på Byns årliga utfärd. Det skulle ju bli millenniets sista.

Det låg en stämning av förväntan över gruppen, som mötte upp vid Gamla Brandstationen. Samma förväntan som för länge sedan, då flera av oss stod här inför årets skolutfärd.

Samvaro och samspråk på soldäck.

Matsäcken fanns med då också, smörgåsar med stekt ägg, pannkakor och dricka på vichyvattensflaska med patentkork. Den här gången var matsäcken inte så väl tilltagen, för vi skulle bli bjudna på det mesta.

Åren förändrar oss utanpå. Inombords är vi desamma. Harry Martinson skrev en gång om en skolutfärd: "Och vi fick gå upp på det högsta berget och därifrån kunde vi se ...". Vi gick kanske inte upp på det högsta berget men från våra upphöjda platser i bussen kunde vi se vida omkring. Vår kunniga färdledare, Margit, fick oss att se gamla kända platser med nya ögon. Första stopp var i gröngräset vid Ignaberga. Det där

med matsäcken ska ju komma tidigt på programmet. Till kalkgrottorna har så många skolresor gått. Jag tyckte det var skönt att slippa gå under jorden den här gången. Idag var det väder för ovan-jord-upplevelser.

Dagens program var tätt, så vi var snart på väg igen, varsamt lotsade av chaufför och guide. Folk pratade och sorlade på bussen. Kommenterade, diskuterade. Färden gick mot Bäckaskog, förbi ängar och hagar

med djur på bete, med nyfödda ungar på vingliga ben. Pyntade hus och gårdar skymtade förbi. Opyntade också, förresten. Man ser så tydligt från en buss.

– Så olika folk har det, hör jag någon säga.

Vi körde förbi den ena fruktodlingen efter den andra.

Fler och fler ju längre österut vi kom. Det doftade äppelblom i bussen.

Bäckaskog

Man tror man kan det mesta om sitt landskap, men icke. Alltid lär man sej nya saker. Tack vare vår förträffliga guide var vi väl förberedda när vi kom fram till Bäckaskog. Vi kom utan vidare förbi den stora, svarta vakthunden vid porten. Det räckte med en vänlig klapp som lösen. Vi hittade både Förlovningslinden och Korgholmen. Hur det nu än hängde ihop, det där med drottning Louise och Frederik den trettonde av Danmark, så står linden där. Nog är den gammal. Står där och drar till sig insekter i lindblomstid. Vad beträffar Korgholmen så har planteringen anlagts av generalguvernör J K Toll. Det berättas att han lät plantera ett träd på holmen var gång han fick "korgen". Toll dog ogift på Bäckaskogs slott 1817. Holmen var förr omgiven av vatten. Nu lyste det blått av förgätmigej runt om. En blå himmelsspegel mitt i den frodiga, doftande grönskan.

I kryddgården rådde ordning och reda. Likaså i Bibliska trädgården. Där fanns fullt upp att göra för fjärilar och bin. Både Sarons lilja och Salomos lilja blommade för fullt. Det var spännande att se dem på riktigt, dem som vi hört och läst om i de bibliska berättelserna. Och att de faktiskt finns i våra egna trädgårdar, många av dem. Fast med andra namn. Här fanns Tamarisk och Moses Brinnande Buske. Ja, också Akleja och Gubbaskägg är från biblisk tid.

Färden gick vidare in i Snapphanebygden. Längs Ivösjön in i sjösystemet i nordöstra Skåne. Genom Vånga, Villands Vånga, gungade bussen på vägar kantade av häckar av päronträd. Förbi vatten, genom Den Svarta Granitens land. Hit kommer konstnärerna för att hämta den svarta marmorn till sitt bildhuggeri.

Efter maten njuter man av den fina sjöutsikten och en kopp kaffe.

Är det förhör på gång?

Höga vedstaplar, konstfullt upplagda, talade om att här eldar man med ved i sina hus.

Sjötur på Immeln

Så plötsligt öppnar sig en glänta mot vatten. Vi är framme vid den långsträckta, grunda sjön Immeln. Vid färjeläget ligger m/s Immeln färdigbunkrad och klar för långfärd. Kaptenen och hans besättning hälsade välkommen från kommandobryggan. Så snart sista man (kvinna) kommit ombord, kastade tjänstgörande matros loss och vi togs ut på det stora mörka vattnet.

Vi gled förbi mörk skog och öde stränder, genom smala sund. Kaptenen berättade om sjön och om snapphanetiden. Den dunkla, mystiska omgivningen var som gjord för skrönor och sagor. Tysta kanotister gled snabbt förbi, på väg någonstans. Till sina vindskydd kanske, i en skyddad vik. Ett tag fick jag en känsla av att vi befann oss ombord på en utomjordisk farkost. Aniara, kanske? Kanotisterna var jordvarelser kvar på jorden och vi på väg bort med rymdskeppet? Nej, jag bara skojar. Fast nog smög sig sagan innanför huden, där vi gled fram på det mörka vattnet.

Vi njöt verkligen av den goda lunchen ombord. I god samvaro gick tiden fort. Efter två timmar steg vi

iland i Nyteboda. Där som "nässlor-na blommor". Här bodde författaren Harry Martinson som barn. Huset står där vid sjökanten. Det är privat numera. Utanför kunde vi läsa på en minnessten om författaren och nobelpristagaren... Visst blommade nässlorna på sina ställen!

Hovdala slott

Bussen väntade och på Hovdala slott blev det kaffepaus. Det gamla slottet har gått igenom skiftande öden. Ingen bor där men vackra konstfullt tillverkade dörrar och trappräcken minner om tider då det var rik tillgång på duktiga hantverkare. Man kan ju bara föreställa sig liv och rörelse,

herrefolk och tjänstefolk, hästar och kärror, dofter av lantgård förr. Inte är det länge sedan. Det räcker att gå bara femtio, sextio år tillbaka i tiden. Svenska försvaret har för inte så länge sedan använt slottet och omgivningarna. Vi hann gå en tur i parken och sitta under de gamla träden, innan det var tid att vända hemåt.

Färden gick över Mjölkalånga, Tyringe och sen de mera välkända platserna. Dagens äventyr tog ut sin rätt och en del hann nicka till en stund efter Åstorp. Utfärdskommittén kan vara nöjd med sitt arbete. Ett stort TACK! Ett TACK också till vår förträfflige chaufför, Kalle Jarbo.

Ingrid Hallberg

Fredlig marsch mot kaffeborden på anrika Hovdala slott.

Valborgsmässofirandet – en trettioårig tradition i Lerberget

Teaterchefen Claes Sylvander höll vårtalet 1991 under ett färggrant paraply, som skydd mot det strilande vårregnet!

Förteckning över vårtalarna:

1969	Kommunalrådet Folke Nilsson, Höganäs
1970	Rektor Nils Gerward, Höganäs
1971	Direktör K.G Paulsson, Svanebäck
1972	Kommunfullmäktiges ordf. Arthur Andersson, Höganäs
1973	Studierektor Kjell Thorén, Lerberget
1974	Adjunkt Gustav Berglund, Höganäs
1975	Biskop Olle Nivenius, Lund och Lerberget
1976	Docent Sven Behrens, Lerberget
1977	Prosten Gunnar Stenberg, Helsingborg
1978	Prosten Carl – Fredrik Willstedt, Höganäs
1979	Inställt på grund av regn- och snöbyar
1980	Professor Aron Borelius, Viken
1981	Rektor Torsten Lundin, Nyhamnsläge
1982	Fil. dr. Brita Hardenby, Höganäs
1983	Komminister Birgitta Cervin, Höganäs
1984	Kommunfullm. ordf. Arne Saeby-Olsson, Lerberget
1985	Inställt på grund av oväder med regn och hård blåst
1986	Komminister Lennart Uddling, Lerberget
1987	Förlagschef Mika Larsson, Lerberget
1988	Studierektor Lars-Göran Halldén, Viken
1989	Domprost Bengt Åberg, Lund
1990	Hemvärnschefen Gunnar Nilsson, Höganäs
1991	Teaterchef Claes Sylvander, Bjuv
1992	Författaren Tore Zetterholm, Lerberget
1993	Skådespelare Gunilla Poppe, Domsten
1994	Författaren och journalisten Sören Sommelius, Helsingborg
1995	Prästen och författaren Stoika Hristova Zetterholm, Lerberget
1996	Fil dr. Brita Hardenby, Höganäs
1997	Teaterchef Anders Aldgård, Hittarp
1998	Kontraktadjunkt Marie Rehnstam, Viken
1999	Skådespelare Per Jonsson, Helsingborg

1969 startade Lerbergets Byamän valborgsmässofirande vid stranden nedanför campingplatsen. Omkring 400 personer hade mött upp för att lyssna till kommunalrådet Folke Nilssons vårtal och glädjas åt flammorna från ett stort majbål och ett fyrverkeri, som enligt styrelseprotokollet kostade 100:-. Redan året därpå engagerade man även Höganäs manskör, som 1980 ersattes av Höganäs musikkår, vilken 1992 efterträddes av Lerbergets kyrkokör. Redan 1971 var åhörarnas antal uppe i ca 2.000. Denna siffra har sedan ytterligare ökats på vid särskilt vackert väder till som mest 3.500. Scouterna deltog under många år med fackeltåg från hamnen och fram till bålet. Vissa år, då hård västlig vind gjorde det omöjligt att tända det stora bålet, fick scouternas samlade facklor utgöra valborgsmässoelden.

Till en början fick vårtalarna göra sig hörda utan högtalare, men sedan hyrde man in ludanläggningar med varierande resultat. 1975 beslöt styrelsen därför att satsa en ordentlig slant på en egen anläggning med förstärkare och 6 högtalare. Anläggningen sattes upp och provades och allt verkade bra, men när strömmen slogs på strax innan biskop Olle Nivenius gjorde sig

beredd att stiga fram, gick en säkring i förstärkaren. De flesta, i den vid detta tillfälle särskilt stora publiken, gick följaktligen miste om det förnämliga vårtalet. Redaktör Aldgård tyckte emellertid att fler skulle få ta del av talet, varför han publicerade det i HD ett par dagar senare. Sedan dess har professionell hjälp anlåtats.

När Gunnar Nilsson 1990 stod i talarstolen och var mitt uppe i vårtalet, där han något berörde krigshändelserna och vår beredskap 50 år tidigare – då dyker plötsligt två av flygvapnets J 35 Drakenplan dånande fram på låg höjd över strandlinjen och talaren får göra uppehåll. Var det manne försvarshyllning till f.d. hemvärnschefen, som ägnat försvaret all sin fritid i 50 år? Varför annars denna exakta timing.?

Det har funnits både långa och korta vårtal. Ett av de längre svarade prosten Gunnar Stenberg för. När han kom ner från talarstolen viskade han: "Blev det för långt? Du förstår jag blev så inspirerad, när jag såg flera tusen samlade, så jag glömde tiden."

Ja, det är många minnen förknippade med de trettio åren.

Pauli Ohlsson

Årets Valborg blev en kylig tillställning även om kören och Per Jonsson gjorde sitt bästa för att värma åskådarna.

Detaljplan för Lerbergets camping

Så har förberedelserna för detaljplane-läggning av Lerbergets Camping inlett av kommunen.

Som Byabladet tidigare berättat, är planen en förutsättning för att verksamheten vid campingen skall kunna bedrivas vidare. Den är även en förutsättning för att byggnadstillstånd skall medges för sanitetsbyggnader och eventuella andra byggnader på området.

"Striden" står om området väster om vägen. Där finns idag totalt 96 platser för tält och husvagnar.

– Att ersätta dem genom en förtäning av campingområdet öster om vägen är inte möjligt, säger Nils-Erik Finné, ordförande i Byamännens campingkommitté. Där kan vi bara få in ett fåtal ytterligare platser. Om vi får möjlighet att arrendera eller köpa de markremsor som ligger norr om nuvarande campingen, fram till Restaurang Skogsbrynet, ökar naturligtvis möjligheten att kompensera för platserna väster om vägen.

– Vi lär dock inte finna ersättning för samtliga platser om vi vill undvika en alltför hård exploatering av området. Lerbergets Camping är känd som en mjuk camping, en camping där det finns plats både för natur, människor, husvagnar och tält. Så vill vi ha det även i framtiden.

Kring ekonomin finns det många frågetecken. Vad innebär det om vi blir av med samtliga platser väster om vägen utan att få motsvarande antal öster om vägen? Vilka blir kostnaderna för köp och arrende av nya markområden? Vilka blir kostnaderna för anläggning av mark och vägar?

Från kommunens sida säger man sig eftersträva en ökad turism i Kullabygden. Man är även mycket positiva till Lerbergets Camping och det sätt på vilket den sköts av Byamännen. Å andra sidan kan de planerade förändringarna hota hela campingens ekonomi och därmed dess existens.

Campingen har under en följd av år

varit en pålitlig generator för medel att använda till byn och dess innevånares gagn. Dessa medel har bl.a. delfinansierat asfaltering och gatubelysning i byn.

De har betalat för hoddorna och nu för åtgärderna i hamnen.

Bakgrunden till de nya förutsättningarna är att campingen delvis ligger på strandskyddat område. Det faktum att strandskyddslagen tillkom först flera år efter tillkomsten av Lerbergets Camping sägs vara utan betydelse. I den nya naturvårdsplanen vill länsstyrelse och kommun slå vakt om de, som man säger, mycket begränsade strandområden utmed skånekusten, som är tillgängliga för det rörliga friluftslivet.

Huruvida motsvarande åtgärder planeras för campingplatserna i Borstahuset, Sjöbobaden vid Barsebäck, Habo Ljung mellan Bjärred och Lomma m.fl. undandrar sig Byabladets kännedom.

Camparna efterfrågar stugor

Så är ännu en campingsäsong till ända. Förtälten är nedplockade, trätrallen undanstuvade och husvagnarna ställda för vinterförvaring.

– Det är inte utan att det känns lite vemodigt, säger Anna Larsson när hon vinkar adjö åt sina sommargrannar. – Mer än sju månader tills vi är här igen.

– Även om vädret har varit bra, riktigt bra från industrisemesterns början, har beläggningen endast varit medelgod, sett över hela säsongen, säger campingföreståndare Stig Arne Larsson.

– Med förra årets dåliga semesterväder i gott minne har kanske många valt att resa söderut, fortsätter han. Riktigt fullt har vi bara haft under knappt två juliveckor. Normalt sett skall alla platser vara upptagna under hela juli.

I år har ovanligt många utländska gäster funnit vägen till Lerbergets Camping. Förutom skandinaver, dominerar tyskar och holländare. Många av dessa har kommit till Sverige för att idka aktivt friluftsliv. De har med sig kanoter, cyklar och annan utrustning för friluftsliv.

aktiviteter. Denna kategori gäster övernattar förhållandevis ofta i tält. Många föredrar dock den något bekvämare tillvaron i en husbil.

– Om vi hade kunnat erbjuda campingstugor hade vi helt säkert kunnat locka fler gäster, säger Stig Arne. Efterfrågan ökar alltmer, särskilt bland äldre och barnfamiljer. När de får veta att vi inte har några stugor drar de snabbt vidare mot Möllehässle eller andra campingplatser som även har stugor i sitt utbud.

Stranden har i år varit hyggligt fri från ilandfluten tång sedan strandrensningen i början av badsäsongen. Rakt nedanför campingen är det dock svårt att hålla rent. Där är strömmarna alltför idoga transportörer av tång och allsköns bråte. Synd bara att de med sådan förkärlek lämnar sina lass *precis nedanför campingen.*

Björn Elmlund

Redan 1963 fanns det planer på en fritidsby i Lerberget. Läget var utmärkt tyckte MHF, nära hav och båthamn. Här ville man bygga hotell, restaurang och bilistservice.

Den gamla bilden

Året är 1938 och Skånska Cements mudderverk av pater noster typ har just anlänt till Lerberget tillsammans med bogserbåt och två pråmar. Man måste emellertid börja muddringen utanför "Dynan" för att kunna flyta in. Ankare har lagts ut i olika väderstreck för att hålla mudderverket på plats, och snart skall arbetet börja och

pråmarna fyllas en efter en för att bogseras bort söder om Lilla bro, där de töms. Givetvis är detta en stor händelse som måste inspekteras av hamnintresserade lerbergsbor. Längst ut på piren ser vi från vänster Ville Johansson och Gerhard Jörgensen. Mannen i hatt har inte gått att med säkerhet identifiera. Till höger om den-

ne står förmodligen Johannes Hasse, och bakom honom skymtar man Valfred Jönsson. Den unge mannen, som står lutad mot parapeten, är troligen Nils Rudolf Karlsson.

Foto: Robert Nilsson

Text: Pauli Ohlsson

Byabladet önskar alla läsare en Trevlig höst!